

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ, ЕКОНОМІКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ

КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ
ТА ПРОБЛЕМ РИНКУ

ЕКОНОМІЧНИЙ НАУКОВИЙ ПОРТАЛ ОНПУ

СУЧАСНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ
АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ, РЕГІОНІВ ТА СУБ'ЄКТІВ
ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІ

7 листопада 2018 року

Одеса – 2018

УДК 657 (075.8): 339.486.4
JEL Classification: G3, M1, O1

Сучасні управлінські та соціально-економічні аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання в умовах трансформації публічного управління: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (7 листопада 2018 року). — Одеса: Одеський національний політехнічний університет, 2018. — 162 с.

Редакційна колегія:

д.е.н. проф. Філіппова С.В., д.е.н. проф. Буркинський Б.В., д.е.н. проф. Балан О.С.,
д.е.н. проф. Добрянська Н.А., д.н. держ.упр. проф. Корецький М.Х., д.е.н. проф. Ткач К.І.

У збірнику представлено роботи науковців, фахівців-практиків, аспірантів, студентів, у яких висловлено результати теоретико-аналітичних досліджень та практичні пропозиції з питань сучасних управлінських та соціально-економічних аспектів розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання в умовах трансформації публічного управління.

Загалом участь у роботі конференції взяли 107 фахівців, 4 із них – це представники Республіки Молдова (Комратський державний університет), 19 представників з Дніпровського національного університету ім. О. Гончара (м. Дніпро), 1 представник з Криворізької міської рада, 3 представники з Державної установи «Львівський навчальний центр підготовки поліцейських» (м. Львів), 13 представників з Національного університету «Львівська політехніка» (м. Львів), 4 представники з Національного технічного університету України «КПІ ім. І. Сікорського» (м. Київ), 2 представники з Національного університету кораблебудування ім. адмірала Макарова (м. Миколаїв), 12 представників з Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, (м. Харків), 1 представник з Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України (м. Київ), 3 представники з Білоцерківського національного аграрного університету (м. Біла Церква), 1 представник з Львівського національного університету імені Івана Франка (м. Львів), 1 представник з Білоцерківської центральної районної лікарні (м. Біла Церква), 2 представники з Університету митної справи та фінансів (м. Дніпро), 1 представник з Хмельницького університету управління та права (м. Хмельницький), 1 представник з Науково-дослідницького центру індустріальних проблем розвитку НАН України (м. Харків), 2 представники з Інституту проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України (м. Одеса), 4 представники з Одеської національної академії харчових технологій (м. Одеса), 8 представників з Одеського державного аграрного університету (м. Одеса), 2 представники з Одеської державної академії технічного регулювання та якості (м. Одеса), 23 представники з Одеського національного політехнічного університету (м. Одеса).

Тези надано в авторській редакції. За виклад, зміст, достовірність та якість наданих матеріалів відповідають автори.

Призначено для фахівців, науковців, викладачів, здобувачів вищої освіти.

© Колектив авторів, 2018

<i>Долінська О.О., Седіков Д.В., Дога В.С.</i> Tools of the regions investment capacity increasing	47
<i>Дуюнова Н.С., Корепанов О.С.</i> Статистична оцінка результатів інвестиційної діяльності в Україні	49
<i>Краєвська Г.О.</i> Соціальна відповідальність місцевої влади як основа розвитку територіальної громади	51
<i>Красноштан Ж.А., Федотова Т.А.</i> Диференціація заробітної плати: галузево-регіональний аспект	53
<i>Кулінська А.В., Голубкова В.О.</i> Підходи щодо формування економічної бази соціального захисту населення України	55
<i>Лебедева В.В., Петрига Г.В.</i> Управління конкурентним потенціалом	57
<i>Леванда О.М.</i> Конкурентний аналіз соціальних умов сільських та міських домогосподарств	58
<i>Мовчаненко І.В.</i> Бізнес-моделі	60
<i>Муратов О.М.</i> Трансформаційний вплив інститутів на розвиток українського ринку хліба та хлібобулочних виробів	61
<i>Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.</i> Розвиток депресивних регіонів та механізм їх інвестування	63
<i>Олексієнко А.О., Корепанов О.С.</i> Фінансово-економічні кризи: сутність і підходи до вивчення	66
<i>Петренко О.П., Піна Н.М.</i> Сучасний стан виробництва зерна Одеського регіону	68
<i>Пономаренко Л.Р., Федотова Т.А.</i> Розвиток електронного підприємництва в Україні	70
<i>Прохорова У.А., Лазебник Ю.О.</i> Аналіз складових рейтингу конкурентоспроможності України	72
<i>Сич О.А.</i> Особливості здійснення ревіталізації постпромислових територій	74
<i>Ткачук Т.М., Лук'янчук О.М.</i> Сучасні стратегії інноваційного розвитку підприємства	76
<i>Цюп'як П.Р., Роменська К.М.</i> Роль видатків бюджету в умовах соціальної кризи	78
<i>Чала Т.Г., Гряник А.В.</i> Статистичне дослідження зовнішньоекономічної діяльності України	80
<i>Шабатура Т.С., Плотніченко А.О.</i> Ефективність розвитку аграрних підприємств Одеської області	82

СЕКЦІЯ 3

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

<i>Беліков К.А.</i> Технологія «Smart city» як механізм покращення соціального захисту населення великих промислових міст України	84
<i>Дорош І.М.</i> Компетенційний підхід в управлінні кадрами державної служби, як метод публічного регулювання стресових ситуацій	86

РОЗВИТОК ДЕПРЕСИВНИХ РЕГІОНІВ ТА МЕХАНІЗМ ЇХ ІНВЕСТИВАННЯ

О.В.Ніколюк, к.е.н., доц.

Ю.С. Левчук, ст. викладач

Одеська національна академія харчових технологій

Сьогодні, багатьох із нас турбують проблеми економічного розвитку, а саме найболючіші проблеми нашої держави, це недостатній економічний розвиток територій, недостатній розвиток інфраструктури, низькі темпи виробництва, соціальне напруження

та безробіття, що є складовою проблем розвитку депресивних територій.

Депресивний регіон — це такий проблемний регіон, який не в змозі сам (без допомоги з боку держави або зовнішньої допомоги) вирішити свої власні гострі проблеми [4, с. 290]. Виділення депресивних регіонів є важливою частиною регіональної політики. В її опрацюванні, реалізації, організаційному і правовому забезпеченні провідна роль належить державі. Це зумовлено програмним регулюванням розвитку депресивних регіонів.

Характерною траєкторією соціально-економічного розвитку, що зумовлює виникнення депресивних регіонів, є загострення тієї чи іншої загальної для країни проблеми, яка в деяких регіонах досягає крайніх значень. Це і робить такі регіони проблемними. Наприклад, в Україні дуже несприятливою є демографічна ситуація. У багатьох областях зменшується чисельність населення. У багатьох регіонах України досить гострою є екологічна проблема. Сформувалися регіони катастрофічної або кризової ситуації, що несе в собі несприятливі наслідки.

Хронічне обмеження інвестицій, застій та інерційність структури господарства, зниження ефективності виробництва є причиною появи економічно деградуєючих депресивних регіонів. Державне регулювання інвестиційної діяльності в депресивних регіонах має ґрунтуватися на врахуванні загальних тенденцій розвитку національної економіки і лише відповідним чином коригуватися й уточнюватися у зв'язку з їхніми особливостями. Створення тут спеціальних умов для інвестиційної діяльності може бути виправдано. Встановлення особливого режиму інвестування для депресивних регіонів передбачає обов'язкове врахування пріоритетності розвитку окремих галузей, особливостей відтворювальних процесів, готовності до оновлення виробничого потенціалу, ефективності можливих витрат у довгостроковому розвитку [2, с. 319].

Головну увагу слід приділяти вирішенню таких стратегічних завдань: ліквідації глибинних структурних деформацій у більшості депресивних регіонів, що зумовлюють зниження ділової, в тому числі інвестиційної, активності, нівелювання негативних наслідків несприятливих стартових умов входження в ринок; запобіганню руйнації наявного виробничого і науково-технічного потенціалу через різке скорочення інвестування при критичному рівні зносу основних фондів, що істотно обмежує можливості активізації економічної діяльності; удосконаленню механізму державного регулювання інвестицій для стимулювання довгострокових вкладень фінансових ресурсів і створення сприятливого інвестиційного клімату [1, с. 198].

Інвестиційні ресурси мають направлятися передусім на розвиток тих депресивних регіонів, у яких помітне відносно поживавлення інвестиційних мотивацій, є достатні трудові ресурси, відносно сприятливі політичні та екологічні умови. Це запобігатиме розпорошенню ресурсів за численними об'єктами, дасть змогу швидко освоїти їх і забезпечити своєчасну окупність. Для повністю депресивних регіонів на першому етапі нереально надати інвестиції в необхідних обсягах, їх слід спрямовувати на підтримку найважливіших галузей життєзабезпечення населення, підтримку виробничої діяльності обмеженого кола структуроутворюючих підприємств, у т.ч. для виключення можливості соціального вибуху, але головне — з метою нівелювання дії чинників, що викликають депресивний стан регіонів, та створення передумов для поживавлення ділової активності.

Найважливішими напрямками регулювання інвестиційної діяльності в депресивних регіонах є такі [3, с. 145]:

- встановлення державного замовлення на виробництво і поставку найважливіших інвестиційних матеріальних ресурсів;
- відстрочення плати податків на прибуток у перші роки функціонування підприємств, створених (перепрофільованих) у депресивних регіонах, що випускають продукцію для задоволення як загальнодержавних, так і регіональних потреб;

- пільгове оподаткування прибутку, отриманого в результаті завершення спорудження і виведення на повну потужність об'єктів незавершеного будівництва, що придбані у інших підприємств і розташовані в депресивних регіонах, особливо у разі перепрофілювання їх на випуск соціально значущої продукції;
- звільнення від усіх податків до місцевих бюджетів підприємств, що створюють у результаті інвестування нові робочі місця, на строк до двох років з моменту заповнення вакансій;
- поширення дії інвестиційного податкового кредиту на підприємства депресивних регіонів, які впроваджують прогресивні технології, що сприяють збільшенню випуску продукції, поліпшенню її якості, підвищенню конкурентоспроможності, поліпшують використання наявного виробничого потенціалу;
- розвиток місцевої соціальної та виробничої інфраструктур, створення сприятливих умов для удосконалення галузей життєзабезпечення населення, регулювання числа робочих місць.

В Україні, де більша частина регіонів можуть розглядатися як депресивні, особливо важливо знайти оптимальне поєднання загальнонаціональних і регіональних інтересів. Надаючи бюджетну допомогу територіям, слід виходити з пріоритетів стабілізації й прискорення загальноекономічного зростання та необхідності зближення міжрегіональних відмінностей в умовах життєдіяльності населення. Цим зумовлюється переважаюча орієнтація на бюджетну самостійність господарюючих суб'єктів у вирішенні їхніх внутрішніх соціально-економічних проблем.

Література:

1. Можайкіна Н. В. Проблеми розвитку депресивних регіонів / Н. В. Можайкіна // Глобальні та національні проблеми економіки. – Вип.10. – 2016. – С. 197-201.
2. Ніколюк О.В. Теоретико-методологічні засади інституційного регулювання соціально-економічної безпеки аграрного виробництва: монографія / О.В. Ніколюк. – Одеса: Друкарський дім, Друк Південь, 2018. – 298 с.
3. Складов С. О. Шляхи удосконалення організаційно-правового механізму державного регулювання проблемних регіонів / С. О. Складов // Теорія та практика державного управління. – 2016. – № 1. – С. 143-147.
4. Стеченко Д.М. Розміщення продуктивних сил і регіоналістика: Підручник /Д.М. Стеченко. — К.: Вікар, 2006. — 396 с.
5. Добрянська Н.А. Основні етапи еволюційного розвитку інституційного середовища диверсифікованих корпоративних об'єднань / Н.А. Добрянська, А.А. Нікіфорчук, О.В. Ніколюк // Економіка харчової промисловості. – Одеса, 2015. - №(26). – С. 5-8.
6. Добрянська Н.А. Основні етапи еволюційного розвитку інституційного середовища диверсифікованих корпоративних об'єднань / Н.А. Добрянська, А.А. Нікіфорчук, О.В. Ніколюк // Економіка харчової промисловості. – Одеса, 2015.– С. 5-8.